

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 30. јуна 2016. године**

Председник већа: Данас је 30. јун 2016. године, 14 часова 47 минута.

Наставак главног претреса у предмету К-По₂ 12/13, против окривљеног Совиљ Неђељка и Рајка Векића, због кривичног дела из чл.142 став 1 у вези чл.22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТО број 3/12 од 06.08.2011. године. Веће поступа у неизмењеном саставу.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,

-окривљени Неђељко Совиљ и Рајко Векић,

-адвокат Душан Јанићијевић и адвокат Милан Камперилић.

Колико видим, у Окружном суду у Добоју, налази се сведок [REDACTED]. Успостављена је видеоконференцијска веза са судом у Добоју. Дobar дан, да ли се чујемо? Окривљени, можете сести ту, да би могли ви да чујете.

Госпођо [REDACTED], пре него што узмемо ваше податке и будемо Вас испитали у својству сведока, морамо само да започнемо главни претрес.

Нема сметњи да се главни претрес одржи? Нема.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одржи, односно настави.

Главни претрес је јаван. Врши се аудио снимање главног претреса и аудио снимак биће саставни део списка.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у својству сведока испита [REDACTED].

Госпођо [REDACTED], да ли је ту неко из суда у Добоју.

██████████: Овде је ██████████, ИКТ службеник.

Председник већа: Добар дан. Је ли нема неко од судија или од стручних сарадника?

██████████: Нема нико више.

Председник већа: Само ме занима ко је узео податке у вези сведока ██████████ у утврдио њен идентитет.

██████████: Судија који је био задужен за тај МПОМ предмет.

Председник већа: Да ли знате како се зове судија?

██████████: Судија Славица Бумбуловић.

Председник већа: Славица Бумбуловић, добро. Онда ћемо ми исто узети податке. Хвала Вам, можете да препустите микрофон.

██████████: Добро.

Председник већа: Хвала. Госпођо ██████████, Ви сте овде позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке, а онда ћемо Вам објаснити о чему се ради и зашто сте позвани у својству сведока и упознаћемо Вас са тиме ко су овде окривљени и да ли сте можда са њима у сродству. Само прво да узмемо Ваше податке. ██████████, од оца?

Сведок ██████████: ██████████.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок ██████████: ██████████

Председник већа: Сада сте са станом где?

Сведок ██████████: ██████████.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок ██████████: ██████████.

Председник већа: Као што сам рекао, Ви сте овде позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговорите на питања која Вас, односно вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења. Као што сам рекао, овде се води поступак према окривљеном Неђељку Совиљу и Рајку Векићу. Да ли познајете можда овде окривљене? Не.

Сведок [REDACTED]: Ја те окривљене знам када су били мала дјеца. Ја сам отишла '79 године из [REDACTED], на школовање. Нормално да се након толико година не сјећам, нити их познајем сада.

Председник већа: Добро, само да Вас питам сада. Нисте са њима у сродству?

Сведок [REDACTED]: Не, никаквом.

Председник већа: Добро. Пре него што започнемо Ваше испитивање као сведока, дужни сте да положите заклетву. Ја ћу Вам је прочитати, а Ви поновите за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да о свему што будем питана, говорити само истину.

Сведок [REDACTED]: Да о свему што будем питана, говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок [REDACTED]: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Као што сам рекао, овде се води поступак према ова два лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а ради се о убиству једног цивилног лица, односно Мехмета Хркића који се десио у децембру, 21. децембра 1992. године у засеоку Јазбине. У току постука се појавило и име Вашег сада покојног брата, Зорана и ми смо од стране органа Босне и Херцеговине добили две умрлице, једна која је наводила да је он умро у јануару 1993. године и друга која је умро у децембру 1992. године. Значи, потребно је да објасните, како је Ваш брат погинуо, када је била сахрана, да ли су овде ови окривљени, које смо малопре поменули, били на сахрани, да ли се Ви тога сећате? Ако се не сећате, ништа. А онда ће Вам у вези тога поставити питање прво заменик тужиоца за ратне злочине, која Вас је и предложила као сведока, а затим ће Вам то питање поставити, питање у вези овог догађаја поставити и браниоци, могу да Вас питају и окривљени. Изволите. Када је била сахрана, ако Вам је тако лакше, да почнемо?

Сведок [REDACTED]: Сахрана се више не сјећам. Мој брат није умро, мој брат је заклан, измасакиран. Јако ми је тешко о томе говорити, молим Вас.

Председник већа: Добро, да Вас питам, је ли то можда било у децембру, је ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: Не сјећам се.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ја Вам нећу постављати, прво ћемо пустити тужиоца ако жели да Вам постави питање. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан, Светлана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Госпођо ██████████, нећу Вас много задржавати, само ако можете да се сетите када је то Ваш брат заклан, који је то датум био или месец или година? Само полако, немојте да журите, попијте воде, коцентришите се и само ако можете да нам кажете када је то Ваш брат заклан?

Сведок ██████████: Ја се то питам 25 година када је заклан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми, да ли поседујете неку документацију везано за те догађаје када је Ваш брат страдао?

Сведок ██████████: Не, ништа. Све је остало у селу када смо отишли из села.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А је ли можете да нам кажете која је то година била? Јесте ли Ви и где сте били те године када је Ваш брат страдао?

Сведок ██████████: Ја сам била удата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок ██████████: И нисам била у селу тад. Ја више не знам ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Сведок ██████████: Молим Вас, немојте ме више питати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, нећу Вас питати више.

Председник већа: Одбрана, да ли има неких питања?

Адвокат Милан Камперелић: Ја немам питања али приговорам. Рекли сте да су дошле две умрлице, једна за 1992., једна за 1993. годину. Није две, него је једна дошла за 1993., а ово друго није умрлица.

Председник већа: Требали сте да извршите увид у списе предмета. Има две умрлице. Погледаћете. Али то пустимо сада, да прво питамо сведока, па ћемо после, о томе ће се расправљати када саслушамо сведока, то јесте испитамо. Изволите. Ако нема питања, окривљени да ли има питања? Нема. Захваљујем се што се дошли. Извините што смо Вас узнемирили али било нам је потребно да сазнамо нешто више о том самом догађају. Ако нема нико ништа да пита, можемо да отпустимо сведока. Хвала Вам још једном што сте дошли и довиђења. Може да се прекине видео-конференцијска веза са судом у Добоју. Ми ћемо наставити даље.

Ево овако, сада ћемо да се вратимо. Као што сам малопре рекао, док смо испитивали сведока, имамо извод из матичне књиге умрлих који сте доставили и који носи датум 28. јануар 1993. године. Као што смо и прошли пут на главним претресима тражили од Босне и Херцеговине и њихових надлжених органа да нам објасне да ли постоји једна или, да ли постоји други датум имајући у виду да је и тужилац ставио примедбу рекавши да на гробном месту стоји 1992. година, ми смо писали, као што

видите у списима предмета, то је било још у петом месецу, и добили смо 04.05.2016. године, прибавили извод из матичне књиге општине Босански Петровац број 0213-3135/16 за лице Шкорић Зорана и оверену копију извода из матичне књиге умрлих за мјесто Бусије, уз допит надлежних установа, с поштовањем. То је прилог, то је судија Хоћић Фикрета. У овом изводу из матичне књиге умрлих, под овим редним бројем 1., за 1993. годину, стоји дан смрти 12. децембар 1992. године, Грмуша. Ја морам рећи да је матичар [REDACTED] издала и једну другу, исто [REDACTED], и једна и друга издата од истог, само са различитим датумима. У међувремену, од овог суда, добили смо, од надлежних органа Босне и Херцеговине, односно Унско-санског кантона, суда у Бихаћу, добили смо и фотокопију матичне књиге умрлих за 12. децембар 1992. године у 15.00 часова, стоји Грмуша и стоји да је Шкорић Зоран, мушки, 23. септембра, рођен, 1969. године, ожењен, значи, то је матична књига умрлих, за тај датум, 12. децембар, да је он уписан под бројем 1. у матичну књигу умрлих. Уписан на основу потврде о смрти Дома здравља Петровац број 23/93 од 28.01.1993. године. Значи, Дом здравља Петровац је 28. дао извештај, а овде је уписан датум који сте ви доставили, 28. јануар 1993. године. Значи, они су овде уписали датум када је доставио, а не када је била смрт. То можете видети, ја ћу Вам сада ставити, не знам да ли има овде, да ли може да се укључи документ камера да видите разлике које постоје.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

-Врши се увид у извод из матичне књиге умрлих федерације Босне и Херцеговине - Унско-санског кантона, за Шкорић Зорана, који је издат 22.04.2016. године, број 0213-3135/16, општина Босански Петровац, редни број 1, за Бусије.

Е, ако можете сада да окренете следећу страну, то је фотокопија матичне књиге умрлих под бројем 1. од 28.01.1992. године. Ту се види да је уписан на основу потврде о смрти Дома Здравља Петровац од 28.01.1993. године, али као дан смрти се ставља 12. децембар 1992. године у 15 часова. Е, сада, ако можемо да извршимо увид, иако смо прошли пут извршили увид у ову коју сте нам Ви доставили, која је такође оригинал. Не кажем ја, и једна и друга су оригинал, само што је...

-Врши се увид у извод из матичне књиге умрлих, достављен дана 19.10.2015. године од стране адвоката Јаничијевић Душана.

Као што видите, она је идентична претходној умрлици, само што овде као дан смрти уписан 28. јануар 1993. године у 15 часова. Што се тиче, ако може да се спусти мало доле и увелича, ту где је печат, она је издата 07.10.2013. године, матичар је [REDACTED] и на једном и на другом издатом изводу. Сада нам је остало једино, ето, то су оба достављена. Што се тиче овог другог, ако може сада да вратимо, на оне фотографије које су достављене суду, због чега смо и кренули од стране тужилаштва, стоји 1992., али не стоји датум, стоји само 1992. година. То су нам докази. Саслушали смо овог сведока, то јесте испитали. Био је предлог да се у допуни доказног поступка испита [REDACTED]. Одбрана, да ли остаје при том предлогу, имајући у виду да [REDACTED] има 73 године, да не може да приступи. Ја сам рекао, њега не вреди звати из разлога што он није способан да дође. Је ли Ви одустајете или не?

Адвокат Душан Јаничијевић: Па, извињавам се, Душан Јаничијевић, бранилац Совиљ Неђељка. Ја сам предложио [REDACTED], још једно лице које је присуствовало, [REDACTED], не могу сада да кажем име, да нађем, јер су они били на неки начин, чули су те изјаве и коментаре тих изјава. Такође сам предложио да на неки начин утврде органи у Босни да ли је Територијална јединица дужила наоружање, односно, да ли је [REDACTED] виђен са оружјем у том периоду. О томе ништа нисмо добили. Ово лице друго се зове [REDACTED], са [REDACTED] који је био присутан. И предложио сам један доказ, да се прибаве фотографије са првог увиђаја [REDACTED], чини ми се, фотографа. У писменом поднеску сам предложио то. Те фотографије нису доставили из Босне, јер на њима бисмо видели какве су ране, да ли је преминули могао да довикне триста метара, да се разуме његов говор, јер има метак кроз плућа. То је хармоника, мека су плућа, зависи где је погодио.

Председник већа: Значи, остајете?

Адвокат Душан Јаничијевић: Да.

Председник већа: Тужилаштво је рекло да ће набавити можда, доставити, како сте рекли – распоред војних јединица. Је ли се сећате да је то било да ћете покушати да нам доставите распоред јединице? Али не знам јесте ли одустали од тога?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, распоред јединица, али ја мислим да сам се већ изјашњавала да је то сад већ отежано, и да је то постојало већ би било у списима предмета.

Председник већа: То значи да одустајете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Председник већа: Добро. Нових предлога, других, нема? Само треба да решимо у вези ова три предлога. Ви сте се већ изјаснили у вези ова два предлога. Ово сада за фотографије, само то, мислим да се нисте на то изјаснили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ми смо фотографа који је био на лицу места овде испитали, и он нам је објаснио где је оставио те фотографије, али како оне се не налазе у списима предмета..., тако до њих не може ни да се дође, и наравно да се противимо.

Председник већа: Добро. Ево овако, да се веће не би повлачило, ако можемо на пет минута сви да изађете, да ми решимо ово питање. Лакше је нама да останемо овде. Изволите, само морате да укључите микрофон.

Адвокат Милан Камперелић: Адвокат Милан Камперелић, адвокат Векић Рајка. Замолио бих још нешто кад већ одлучујете о томе како даље наставити поступак, и да ли га привести сада одмах крају, да прочитате посебно и извештај који је доставио из Босанског Петровца некакав начелник. У његовом извештају пише нешто што је у супротности са овим стварима. Наиме, у том извештају пише да је заробљен у борбама 12.децембра, а да је размењен мртав 20.децембра. Према томе, како дом здравља зна да је убијен одмах. И да ли је уопште убијен одмах. И ко би убијеног водио са собом као заробљеника.

Председник већа: Он је заробљен двадесетог. Знам о чему говорите, али то је и датум смрти, 20-тог, када је размењен.

Адвокат Милан Камперелић: Па јесте, ту има нечег, није вероватно одмах..., али није ваљда одмах и укопан 20-тог.

Председник већа: Али онда се враћамо на ову једну ствар, а то је да је датум смрти пре јануара, и да је то неспорно.

Адвокат Милан Камперелић: У оба извода из матичне књиге, води се матична књига за 1993. годину, не за 1992. И један и други извод, и тај који тврди 12.децембар као датум смрти, и овај који тврди да је 28.јануар 1993., воде се кроз `93., 1/93. У оба случаја се везује за 1993. годину. Има неких нејасних ствари. Ја сам видео чак да има погрешка и о смрти убијеног човека Мехмеда Хркића, јер у изводу из његове матичне књиге умрлих пише да је умро 18.12., а не 21.12., а увиђај је био одмах после смрти 21-ог, то значи да су и ту погрешили нешто. Нешто је несигурна та књига.

Председник већа: Добро, вероватно имајући у виду да је ратно стање било тамо, и да су се власти мењале...

Адвокат Милан Камперелић: Па, знам, али датуми су датуми.

Председник већа: Добро. Направићемо паузу. Изаћићемо ми. Направићемо паузу од десет минута. Сада је 15,13 часова, пауза до 15,20, само да одлучимо о овим предлозима па ћемо да наставимо.

Након паузе, у 15,26 часова, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес настави.

Размотрили смо ово што сте дали списе предмета. Што се тиче филма, од 11.03.2015. године, ако сте погледали, постоји допис Федералног министарства правде Сарајево, то је био и предмет, обавештење, да нас они обавештавају – Босна и Херцеговина, Кантонално ту жилаштво Унско-Санског кантона, Бихаћ. Поводом вашег захтева у вези тражене доставе фотодокументације сачињене 21.12.1992. године, поводом изласка на лице места убиства Хркић Мехмеда у селу Боро, обавештавамо вас да смо извршили детаљну проверу у циљу проналаска тражене фотодокументације и негатива филма, међутим нисмо нашли, те такође нисмо дошли до корисних информација где би се сада могли налазити“. Значи, не могу да нађу, нити постоји та фотодокументација. То је био одговор Унско-Санског кантона, па имајући у виду и овај одговор и чињеницу да смо ми већ тражили, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца да се у допуни доказног поступка поново тражи фотодокументација, имајући у виду да је суд већ ову фотодокументацију тражио.

Што се тиче предлога да се непосредно саслуша [REDACTED] и сведок [REDACTED], што се тиче [REDACTED] за њега смо добили да он није способан да да било какав исказ имајући у виду старост и да не жели да се помера са места свога пребивалишта због старости и болести, а што се тиче [REDACTED], Ви нисте набавили никакве податке у вези њега. То је била на Вама обавеза. Тако да суд нема податке о ком лицу се ради, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предози да се саслушају сведок [REDACTED] и сведок [REDACTED], а из разлога, прво што [REDACTED] није способан да сведочи, а за другог сведока суд нема довољно података, а и налази да је њихово саслушање сувишно, имајући у виду до сада саслушане сведоке који су довољно расветлили ову кривично правну ствар.

Неких нових доказа у допуни доказног поступка нема? Ако више нема допуна доказног поступка,

доказни поступак је завршен.

Прећићемо на завршне речи, као што смо рекли прошли пут. Завршна реч тужиоца, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине, Снежана Станкојковић. Остајем у целости при оптужници КТО бр.3/12 од 06.августа 2012. године против овде оптужених Неђељка Совиља и Рајка Векића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 истог закона, јер налазим да је суд сагласно налозима из решења Апелационог суда у Београду Кж₁-По₂ 15/13 од 04.11.2013. године, правилно и законито спровео поновљени поступак током којег су изведени сви докази у вези са предметом оптужбе.

Оцењујући изведене доказе, сматрам да се основано може закључити да су на несумњив начин, до степена извесности утврђене све битне чињенице и околности наведене у предметној оптужници, које и објективно и субјективно представљају обележје кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Истичем да у целости остајем при завршној речи КТО бр.3/12 са главног претреса од 11.03.2013. године, посебно у односу на општепознату чињеницу о проглашењу ратног стања на територији Републике БиХ, о одвијању немеђународног оружаног сукоба у Републици БиХ између Армије БиХ и Војске Републике Српске, као и на карактер оружаног сукоба (немеђународни), статус окривљених и жртве.

Имајући у виду да је првостепена пресуда укинута због мотива извршења предметног кривичног дела, односно да првостепени суд према наводима Апелационог суда, није ценио наводе одбране окривљених у делу који се односи на наводе окривљених да су били у јединици са рођеним братом пок.Хркића, нити је суд проверавао наводе сведока [REDACTED] да су окривљени присуствовали сахрани свог вршњака Зорана Шкорића, а посебно што је чињеница смрти Зорана Шкорића, а према изводу из МКУ, уписана 28.01.1993. године, дакле много касније него што је наступила смрт Зорана Шкорића. У поновљеном поступку првостепени суд је прибавио све доказе који се односи на чињеницу смрти Зорана Шкорића, односно да је исти био заробљен 12.12.1992. године, размењен 19.12.1992. године, а сахрањен 20.12.1992.

године, дакле дан пре него што је убијен Мехмед Хркић на локалном путу Јазбине – Бјелај. Наведено се изводи из дописа Општине Петровац, начелника Општине, Општинске управе под бројем 02-835-36/15 од 03.12.2015. године, где је јасно и недвосмислено, а на основу архива којим располажу, наведено када је Зоран Шкорић заробљен, када размењен, а када сахрањен. Посебно истичем чињеницу да је током поновљеног поступка прибављен доказ – извод из МКУ за Зорана Шкорића број 02-13-3-135/16, као и извод из књиге уписа на основу којег је извршен упис смрти за Зорана Шкорића од 28.01.1993. године, на основу чега се без икакве сумње може утврдити да је смрт наступила 12.12.1992. године, а да је датум уписа смрти био 28.01.1993. године, а све према извештају Дома здравља Петровац.

Апелациони суд дао је налог својим решењем да се наложи балистичко вештачење, како би се вештак балистичар изјаснио – објаснио како изгледа рафална паљба, односно да ли се на основу описаних рана наведених у обдукционом записнику може утврдити да ли се ради о рафалној паљби, обзиром да је на записнику о увиђају састављеном од стране Основног суда у Петровцу дана 21.12.1992. године констатовано да су улазне и излазне ране на телу оштећеног Мехмеда Хркића настале од рафалног оружја. Међутим, према налазу комисије вештака од 25.04.2015. године, не може се на поуздан начин утврдити начин повређивања и узрок смрти ексхумираног и обдукованог леша. Међутим, без обзира на наводе вештака у списима предмета имамо записник истражног судије Основног суда у Петровцу од 21.12.1992. године, где је констатовано да је Мехмед Хркић страдао од рафалног оружја, те по оцени Тужилаштва та чињеница никада није ни била спорна, обзиром да је рафално оружје аутоматска пушка, јер аутоматска пушка има рафалну паљбу, али ћу подсетити да аутоматска пушка има и појединачну паљбу, те никако се на овај начин не може довести у сумњу исказ сведока [REDACTED] да су датом приликом испалена три појединачна пуцња.

У односу на наводе Апелационог суда да окривљени нису саслушани на околност да ли су присуствовали сахрани Зорана Шкорића, на главном претресу који је одржан дана 28.01.2016. године, окривљени Неђељко Совиљ је навео да није присуствовао сахрани Зорана Шкорића, али да се сећа да је Шкорић погинуо у нападима 1992. године (страна 5 транскрипта), наводећи у каснијем саслушању, а одговарајући на питање браниоца, окривљени Совиљ се невешто бранио да је у изводу из матичне књиге умрлих наведено да је Шкорић погинуо 1993. године, што је по оцени Тужилаштва само усмерено на избегавање његове кривичне одговорности.

Окривљени Рајко Векић на главном претресу од истог датума, дакле од 28.01.2016. године навео је да није био на сахрани Зорана Шкорића, да је чуо када је Зоран Шкорић заробљен, те да је у то време био на одсуству код куће, јер су се војници смењивали сваких десет дана ради одмора. Овакви наводи одбране указују на то да је окривљени Рајко Векић био у свом месту у време сахране Зорана Шкорића (страна 7 транскрипта). Понављам да је Зоран Шкорић заробљен 12-ог, размењен 19-ог, а сахрањен 20.децембра 1992. године, што је на несумњив начин утврђено током доказног поступка, те се на основу наведеног са сигурношћу може закључити да су окривљени били на одмору, односно били су у свом месту пребивалишта, Бјелају, што и наводе у својим одбранама да су били на одсуству у време заробљавања Зорана Шкорића.

Изјашњавајући се да нису били присутни на сахрани, усмерено је само на избегавање кривичне одговорности, обзиром да није логично и животно да су у Бјелају у време сахране, а да нису присуствовали сахрани свог саборца из јединице и вршњака са којим су одрасли.

Посебно истичем да су у претходном поступку и окривљени Совиљ и окривљени Векић навели да су се спорног јутра спремали за одлазак на ратиште, дакле били су у Бјелају, дана 21.12.1992. године, те је потпуно нелогично да нису били на сахрани Зорана Шкорића 20.децембра 1992. године.

У односу на оцену исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED], у поновном поступку првостепени суд је поново испитао ове сведоке. Сведок [REDACTED] је поновила да нема ништа друго да каже, сем онога што је истина, односно што је први пут рекла (страна 3 транскрипта). У наставку сведочења је поновила све оно што је рекла током претходних сведочења, те је на предочавање дела њеног исказа са претходног сведочења, који се односи на речи које је упутила њена свекрва њој у моменту догађаја, сведок је поновила „јесте, то је тако било“ (страна 5 транскрипта). Сведокиња [REDACTED] је навела на страни 12 транскрипта, да је непосредно пред убиство Мехмеда Хркића била нечија сахрана, али не може да се сети да ли је била сахрана Зорића или Шкорића. Такође је навела да [REDACTED] никада није видела наоружаног, па ни спорном приликом када је [REDACTED] тог јутра био код ње (страна 13 транскрипта). Посебно молим суд да приликом оцене доказа има у виду да је отац овде окривљеног Неђељка Совиља, [REDACTED] био у контакту са сведокињом [REDACTED] током поновног поступка.

Сведок [REDACTED] на главном претресу од 03.априла 2015. године остао је при својим раније датим исказима, те је појаснио да је о убиству Мехмеда Хркића разговарао са [REDACTED], а да са [REDACTED] није причао о убиству. Такође је поновио да су овде окривљени дошли код њега кући и рекли му да су убили Мехмеда Хркића. Навео је (страна 7 транскрипта) да је тих дана сахрањен вршњак окривљених, односно Шкорић. У наставку сведочења навео је да му је претио [REDACTED], овде отац Неђељка Совиља.

На основу исказа сведока несумњиво произилази да су се [REDACTED] и Хркић налазили у кући [REDACTED], да су кренули заједно и да су их пресрели овде оптужени, те задржали Хркића, а [REDACTED] наредили да иде, те се он упутио ка својој кући, која се налазила са друге стране брда (страна 44 сведочења [REDACTED], и страна 25 сведочења [REDACTED]), због чега није чуо пуцње када је оштећени убијен. Међутим, пуцње су чули муж и свекрва [REDACTED], и то три пуцња су чули муж и свекрва, а [REDACTED] два, обзиром да је била у подруму куће, да је чула свекрву која виче „снајка, снајка, онај кум Мехмед, оно он виче“, ...“шта виче“... „не, пустите ме“ (страна 19 транскрипта са главног претреса од 08.02.2013. године). Као и да је, када је изашла из штале чула други пуцањ и јаук: „[REDACTED] брате, спашавај, [REDACTED] брате, густо ми је“ (страна 4 транскрипта од 06.02.2015. године). [REDACTED] је на страни 14 транскрипта такође навела да када је пукло, више није чула Мехмеда како говори. Из овога се закључује да је у шуми Осоје у том моменту са Хркићем било више од једног лица. Из записника о увиђају произилази да је Хркић задобио две прострелне ране, да се тело налазило на месту где није било других људи. Према томе, убиство су могли да изврше или [REDACTED] или оптужени. Сведок [REDACTED] тврди да су оптужени са оштећеним остали и да су једино они могли то да ураде и да су то убрзо потврдили и запретили му да никоме не говори, што је сведок током истраге на записник од 30.09.2010. године на страни број 3 навео, а током главног претреса и потврдио.

Оптужени тврде да је [REDACTED] остао са оштећеним и да је имао полуаутоматску пушку на рамену из чега на основу одбране произилази да је сведок [REDACTED] убио Мехмеда Хркића. Оваква одбрана је у супротности са свим изведеним доказима, јер Мехмед Хркић не би настрадао да је остао са [REDACTED]. На основу исказа [REDACTED], јасно и недвосмислено произилази да [REDACTED] никада није видела са пушком (страна 20 транскрипта сведочења [REDACTED]). На основу исказа [REDACTED]

произилази да [REDACTED] није имао оружје, да није био припадник војске (страна 41 транскрипта сведочења [REDACTED]), да је био чувар у фирми „ШИП Оштрел“, да је као чувар задуживао пиштољ који је остајао у фирми сваком следећем чувару, и да спорном приликом код себе није имао ни пиштољ, што је навео током истраге, а потврдио на главном претресу.

Наглашава да сведокиња [REDACTED] сведочи о томе како су оштећени Хркић и сведок [REDACTED] напустили њену кућу, говорећи да су је напустили у пријатељским односима, а да је Хркић убијен на удаљености од око 300 метара од куће [REDACTED] и да код чињенице да [REDACTED] напушта кућу без наоружања, а да Хркић бива убијен након препешачених 300 метара, дакле у врло кратком временском интервалу, несумњиво указује да [REDACTED] није могао извршити наведено убиство јер није поседовао наоружање. Међутим, окривљени не споре да су Хркића и [REDACTED] сусрели и да су у том моменту поседовали наоружање. Наводи одбране, да су били наоружани „паповкама“, усмерени су на избегавање њихове кривичне одговорности.

На основу наведеног може да се закључи да су оптужени извршили убиство Мехмеда Хркића, пре тога наредили [REDACTED] да продужи, и да су оптужени остали са њим на месту где није било других људи. Оптужени су поседовали наоружање, што током изношења одбране нису спорили, а што се потврђује записником о увиђају Кри 12/92, где је констатовано да је Хркић страдао од рафалног оружја, аутоматске пушке, поновоћу још једном, која има и појединачну паљбу, као и записником о ексхумацији Кри 25/97 од 14.04.1997. године.

На крају, према исказу сведока [REDACTED], оптужени су му након два сата рекли да су извршили убиство и запретили да никоме не прича, а касније су се хвалили да су извршили то убиство.

Приликом суочења сведока [REDACTED] и [REDACTED], обоје су остали при својим исказима, с тим што је [REDACTED] појаснио да о убиству Мехмеда Хркића није разговарао са [REDACTED], већ са њеним покојним мужем [REDACTED] страна 25 транскрипта од 03.04.2015. године, што је само додатно разјаснило евентуалне нејасноће приликом њиховог првог исказивања.

У односу на цигарете, које је навела сведокиња [REDACTED], сведок [REDACTED] је навео да се он не сећа да су због цигарета он и Хркић заједно кренули, али дозвољава да је можда то и рекао.

[REDACTED] није имао мотив да убије Хркића, јер је био у добрим односима са њим (страна 37 транскрипта сведочења [REDACTED]), нико његов у то време није настрадао, а сестрић је страдао знатно касније (страна 51 транскрипта сведочења [REDACTED] од 08. фебруара 2013. године).

Сви сведоци остали који су испитани, посредно потврђују исказ сведока [REDACTED], да су се оптужени хвалили да су извршили то убиство. Сведок [REDACTED] из страха о томе никоме није причао, па су други људи о томе могли да знају уколико су оптужени о томе причали, јер те околности никоме другом нису биле познате, тако да на страни 31 транскрипта сведочења [REDACTED], страна 59 транскрипта сведочења [REDACTED] и страна 13 транскрипта сведока [REDACTED], страна 9 транскрипта сведочења сведока-оштећене [REDACTED], потврђује се да су се овде окривљени хвалили да су извршили то убиство.

Дозволите да се још једном подсетимо да се специфичност кривичног поступка у предметима за ратне злочине која се огледа у томе да се утврђују догађаји који су се одиграли, у конкретном случају, пре више од 20 година и да су искази сведока често једно од главних доказних средстава. По мом мишљењу, у овим поступцима, немогуће је очекивати да о појединостима догађаја сведоци исказују на потпуно сагласан начин, јер управо би сагласни искази упућивали на чињеницу да су сведоци усаглашавали

исказе ради потребе поступка, односно да су припремани, те у смислу наведеног уколико и постоје одређене неподударности, оне се односе на детаље, да ли су кренули Хркић и [REDACTED] по цигарете, да ли је [REDACTED] улазио у кућу [REDACTED] или не, или да ли су Хркић и [REDACTED] доручковали или су били у колници, али наведени детаљи ни по чему нису карактеристични да би их сведоци памтили, а и нису од посебне важности за утврђивање одговорности оптужених.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања, које је напред изложено у завршној речи, даје довољно основа да се може закључити да се у радњама оптужених стичу сва битна обележја кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ извршеног у саизвршилаштву. У конкретном примеру, примењен је кривични закон који је најблажи за учиниоце, а имајући у виду обавезу примене блажег закона.

Описане радње кривичног дела из диспозитива оптужнице представљају кршење правила међународног права из члана 3 тачка 1а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, и Правила из члана 4 став 1 и 2 тачка а) Другог допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба.

Оптужени су били свесни свог дела и хтели су његово извршење, што чини облик виности – директни умишљај.

Мехмед Хркић је био недужан, дружио се са Србима, био је цивилно лице и није дао никаквог повода оптуженима да га убију, а њихов мотив је била освета и молим веће да наведено узме у обзир као отежавајућу околност.

Од олакшавајућих околности на страни оптужених је њихова неосуђиваност која с обзиром на последицу не може имати посебан значај приликом одмеравања казне, те предлажем суду да оптужене Неђељка Совиља и Рајка Векића казни по закону и изрекне казне затвора у трајању од по 10 година, јер сматрам да ће се овако предложеном казном постићи сврха кажњавања, односно специјална и генерална превенција.

Само бих још додала, а везано за извод из матичне књиге умрлих и ово што смо током поновљеног поступка разјашњавали, ја морам да констатујем да је извод из матичне књиге умрлих који је одбрана доставила у жалби, ми бисмо то у првом делу пре укидања, разјаснили, да нисмо имали тај извод из матичне књиге умрлих који је био приложен уз жалбу на првостепену пресуду. Хвала, толико.

Председник већа: Хвала. Након завршне речи заменика тужиоца, браниоци ће изнети завршне речи. Адвокат Јанићијевић Душан, изволите.

Адвокат Душан Јанићијевић: Душан Јанићијевић, адвокат, бранилац Совиљ Неђељка. Ја сам обрадио само период од претходног суђења до данас, значи накнадно суђење, јер сам у претходној завршној речи рекао све што сам знао, и немам шта да допуним. Након спроведеног поступка убеђен сам да ће суд донети ослобађајућу пресуду у односу на окривљене Совиљ Неђељка и Векић Рајка, те овом приликом скраћено указујем само на детаље са поновног суђења који доказују да окривљени нису извршили предметно кривично дело, односно на различитост изјава сведока датих 03.априла и 25.новембра 2015. године преко видео-конференцијске везе, са ранијим изјавама, што детаљније појашњавам у писменом поднеску који предајем суду у тренутку изношења завршне речи.

Хтели су дан раније, то је под 1, на пример, дана 03.априла 2015. године [REDACTED] сведочи како му је истог дана после убиства [REDACTED] испричао да су окривљени хтео да страдалог Мехмеда Хркића убију дан раније у његовој кући, што је

он спречио, и да он мисли да [REDACTED] то сигурно знаде, а да се тога није раније сетио, што је тешко поверовати. Да је та тврдња [REDACTED] истинита, сигурно је да би покојног Мехмеда Хркића допратио својој кући кум [REDACTED], а [REDACTED] пориче да је уопште долазио код њих кући.

Друго, поднаслов - само су мушкарци давали изјаве. На следећој страни тог записа од 03.априла 2015. године стоји тврдња [REDACTED] да је [REDACTED] на увиђају рекла полицији да су од њене куће заједно отишли пре убиства [REDACTED] и покојни Мехмед Хркић. Међутим, у ранијим записницима стоји изјава [REDACTED] да су само мушкарци давали изјаве полицији на дан убиства Мехмеда.

Под три, мотив – добре ствари код убијеног. У ранијим изјавама је [REDACTED] наводио као мотив убиства да је у убијеног било добријех ствари, а касније каже – ја не знам да сам то рекао, ја са стварима ништа немам. Када му одговара да набеди окривљене, онда за мотив налази крађу ствари. А када се доказало да покојни није имао вредних ствари, онда се не сећа. [REDACTED] такође каже – ништа он није има.

Под четири, мотив – освета. Током поступка [REDACTED] за мотив убиства оптужених изнео је да је њихов пријатељ Зоран Шкорић убијен тих дана, што би могао бити мотив да окривљени учине убиство из освете. На питање заменика тужиоца одговара да није важно када је погинуо његов сестрић [REDACTED], а што би могао бити његов мотив да изврши предметно убиство.

Под пет, хвали се одмах код [REDACTED]. На страни 12 цитираног аудио записника од 03.априла 2015. године, [REDACTED], у својству браниоца Совиљ Неђељка предочавам, да је раније сведочио да му је [REDACTED] причала да су се код ње окривљени након убиства хвалили да су они извршили то дело, а да [REDACTED] то пориче. На то сведок мења изјаву, па каже – „Не знам да ли она знаде ко је причао њој, шта је било, то ја не знам. Ће су се фалили ја то не знам, нити ме је интересовало“. Сличан одговор на исто питање сведок [REDACTED] је дао председнику већа – „Не, не, обадвоје су причали наводно да су чули у селу да су причали. Село је реко, знаш, а не ође код ње да су рекли. Не, у селу“, каже. [REDACTED] на питање председника већа одговара да су окривљени по убиству били на ратишту, те нису долазили, и да није тачно да је [REDACTED] после убиства Мехмеда Хркића код [REDACTED] у кућу, нити би му тамо ко могао рећи да су окривљени учинили тај злочин.

Под шест – прва изјава о убиству. [REDACTED] је 2013. године сведочио да је први пут пред полицијом у БиХ федерацији, значи 2010. године, изјавио да су тај злочин починили овде окривљени. Доказао сам и да је та тврдња неистинита. На моје питање 2015. године, да ли је [REDACTED] рекао да су окривљени убили Мехмеда Хркића, [REDACTED] одговара – „Можда сам, не знам, не сећам се ништа, шта ја знам шта сам ја тада рекао, можда сам рекао“. Међутим, у поступку је обелодањено хронолошки, да је прву изјаву да су злочин починили овде окривљени изнео сведок у овом поступку [REDACTED] који је сведочио да је у воћњаку 1999. године, значи десет година раније рекао [REDACTED] да је од [REDACTED] чуо да су Мехмеда Хркића убили Совиљ Неђељко и Векић Рајко. [REDACTED] је такође у својству сведока потврдио тај исказ. Сви остали сведоци су давали изјаве у смислу – причало се по селу, али нико није именовано ко и када, и шта је причао. Из наведеног произилази да је сва прича да су окривљени учинили то убиство потекла од [REDACTED] још 1999. године.

Под седам – зашто кријете тајну када се окривљени хвале. Ситан детаљ. На страни 21 аудио записа од 03.априла 2015. године, на питање адвоката Милана Камперелића, браниоца Векић Рајка, које је гласило – ако су се окривљени хвалили да су убили Хркић Мехмеда, због чега сте ви ћутали и чували тајну, [REDACTED]

одговара – „па због себе, нисам смио“, што је такође нелогично објашњење да он штити њих, а да се они јавно хвалишу по селу тим убиством.

Под осам – Да ли је [REDACTED] обавестио супругу. На питање адвоката Милана Камперелића, одговара да је његова супруга била код кућа када су непосредно после убиства Мехмеда Хркића код њих у кућу дошли окривљени, и да је видела и чула све, и да је он њој рекао – видиш шта су учинили, ја идем тамо да видим. Међутим, супротно, на страни 47 сведочења у Вишем суду преко видео-конференцијске везе 2013. године, [REDACTED] је изјавио другачије, цитирам његово сведочење. „Идем ту и ту, а нисам ни казо због чега што је она секирљива жена“. То јесте детаљ, али ко прича истину, а не смишља у тренутку одговор који му се чини најповољнијим за њега, тај нема више верзија истог догађаја, већ се запетља у измишљотине, као што је, по схватању одбране, односно мом личном, овде случај.

Девет – суочење [REDACTED] и [REDACTED]. На суочењу [REDACTED] и [REDACTED], [REDACTED] децидно тврди да је покојни Мехмед Хркић пошао са [REDACTED] спорног дана, да од њега купи штеку цигара, на шта је [REDACTED] после после више негирања изјавио – „можда сам и рекао, не знам“. Такође, на суочењу [REDACTED] [REDACTED], на питање председника већа да ли је тачно што је [REDACTED] каже да сте Ви њему рекли да су окривљени Векић и Совиљ, убили, [REDACTED] одговара – „Није тачно“. Тада [REDACTED] почиње да мења исказ, да се неспретно брани, да му је само [REDACTED] то рекао – „Убише човјека“, и да су навече били код котла. На то [REDACTED] одговара – „Није тачно, није тачно да су били увече код котла. Није тачно да их је ико видео. А код котла ја нисам видела да је ико био долазио. А да је [REDACTED] то рекао било коме, рекао би мени, јер није ту било ни Совиља, ни Рајка, ни један није био код нас за време котла“.

Под десет – пустите ме. Ожалбена пресуда се између осталог базирала и на изјави [REDACTED] да је чула да је свекрва повикала – „Кум Мехмед виче, путите ме“, на основу чега је закључено да је више лица гонило Мехмеда, односно да су то били окривљени. Међутим, из аудио записа са претреса одржаног 2015. године се види да [REDACTED] негира ту изјаву, односно није њен смисао, како је схватио суд.

Вештачење - под једанаест. Судски вештаци др Душан Дуњић и Милан Куњадић су пред Вишим судом у Београду 25.04.2014. године, дали налаз и мишљење сачињеним по налогу тог суда. Најкраће речено, вештаци су дали налаз и мишљење да на основу вештачења из 1997. године није могуће утврдити да ли су повреде на жрвти настале од пројектила, односно под претпоставком да јесу, да ли од једног или више пројектила, ако јесу, да ли су довели до смрти, такође није могуће утврдити време смрти. Идентитет посмртних остатака није могуће утврдити, није дат узрок смрти нити у облику претпоставке. Такође, напомињем да син жртве није био на сахрани, па тешко могу извршити идентификацију на основу гардеробе жртве. Поред тога, из БиХ Федерације нису дошле фотографије жртве са увиђаја, зато судски вештаци нису могли да се изјасне о чињеници да ли је Мехмед Хркић ако је прострељен ватреним оружјем, могао да довикне реченицу која се чује пар стотина метара.

Дванаест – сведочење [REDACTED]. Сведок [REDACTED] је 2013. године сведочио преко видео конференцијске веже београдском Вишем суду да је окривљени видео да неки човек, да иду преко границе, после убиства, и да је викао на њих – шта то радите, и грдио их, али није рекао битну чињеницу како се зове тај човек. Исти сведок [REDACTED], наглашавам, на поновљено питање 03.априла 2015. године преко видео конференцијске везе, страна 16, именује тога сведока [REDACTED] који у [REDACTED], одговара да је тај сведок чуо пуцањ. Међутим, [REDACTED] је сведочио у београдском Вишем суду 25.новембра 2015. године, да му је [REDACTED]

рекао да му треба сведок да није убио, али да му је то он одбио, јер то није видео. Када му је прочитано сведочење [REDACTED], одговорио је са – „Није тачно.

Тринаест – неутврђене чињенице. Сматрам да би било добро да су у овом поступку утврђене чињенице и изведени докази које сам тражио, и то – да ли су припадници ТО дужили наоружање у периоду када је усмрћен Хркић Мехмед, односно да ли је [REDACTED] дужио оружје у том периоду, и да ли је виђен наоручан. Да је изведен доказ саслушањем сведока [REDACTED] који је набедио [REDACTED] да је извршио предметни злочин, као и лице [REDACTED] које је присуствовало том разговору. Нису пронађене фотографије са првог увиђаја страдалог Мехмеда Хркића, чијим прегледом би судски вештаци дали налаз и мишљење о могућности да је рањени Мехмед Хркић, довикне читаве реченице гласом, да су се могле чути на раздаљини од пар стотина метара.

Закључак браниоца – четрнаест. У својству браниоца Совиљ Неђељка истичем да су овде окривљени људи из домаћинских, а не криминалних породица, да су у рат ишли по обавези, у најбољим годинама свог живота. Да нису за собом оставили траг нечовечног понашања, и да су у том рату изгубили имовину, а да су као протерана лица на другом месту започели нормалан, тежачки живот. Такође напомињем да изјаве које су дали у овом поступку нису мењане, што указује да нису лагали, јер је истина једна. Насупрот томе, једини сведок који их терети је [REDACTED], при давању често врши измене у моменту када му неко од учесника поступка докаже да му је изјава нелогична и контрадикторна његовим ранијим изјавама, или изјавама других учесника поступка. Такође се често људи и негодује, што све мени као браниоцу указује да је свестан да не говори истину. Не постоји нити један доказ који указује да су Совиљ Неђељко и Рајко Векић починили кривично дело које им се оптужницом ставља на тетет. Имајући у виду горе наведено чињенично стање, предлажем да суд ослободи оптужбе окривљеног Совиљ Неђељка за кривично дело коме му се ставља на терет у овом предмету. Придружујем се одбрани адвоката Милана Камперелића, браниоца Векић Рајка, саокривљеног у овом предмету. Бранилац Совиљ Неђељка. Ја сам ово мало скраћено прочитао. Поседујем писмено где су написане стране на којима се налазе описани ти догађаји, и докази, и то предајем у пар примерака суду.

Председник већа: Контакт је се да је од стране браниоца достављена писмена завршна реч коју је управо изнео. Један примерак завршне речи доставићемо и Тужилаштву.

Такође, тужилац је у писменој форми доставио своју завршну реч, што ће бити саставни део списка.

Бранилац Рајка Векића, адв. Камперелић Милан, изволите.

Адвокат Камперелић Милан: Бранилац оптуженог Векић Рајка, Милан Камперелић. Моја завршна реч ће бити врло кратка јер сам припремио опширну писмену завршну реч. С обзиром на чињенице које је детаљно анализирао колега, не бих из почетка да се бавим истим стварима. У мојим годинама, а 69-та ми је, једини мотив да браним људе је уверење да они нису криви. Зато сам прихватио да браним ове људе, и зато и предлажем суду да их ослободи од оптужбе. А укратко бих само прочитао један део своје завршне речи, врло кратак, у којем сам сажео све оно што сам ја видео као утврђено кроз овај поступак. У току спроведеног поступка пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду, одлучне чињенице које представљају материјално важне чињенице, које се односе на обележје и посебног бића кривичног дела, чињенице

које се квалификују као дело убиства покојног Мехмеда Хркића у ратни злочин против цивилног становништва, нису утврђене, не само са пуном извесношћу, него су, могу слободно рећи, а потпуном неизвесношћу ко је извршилац убиства и какви су били његови мотиви да га почини. Пошто поступак није дао одговоре на основна питања која представљају материјално битне чињенице, што отвара потпуну сумњу у њихово постојање, јер чине чињенични скуп посредних доказа, указује на могућност другачијег чињеничног утврђења од оног постављеног у оптужници, и чињенично-правног закључивања о одлучним чињеницама, сасвим другачијим од постављених, које квалификују као могућег извршиоца кривичног дела чак и круског сведока оптужнице, или нека друга лица, нама непозната. У таквој чињеничној ситуацији мора се применити принцип *in dubio pro reo*, као претпоставка за правилно одлучивање у демократским системима, који представља и наш систем кривично-правни. Ево, то би било све, уз предлог да се на основу члана 423 став 1 тачка 2 Законика о кривичном поступку и оптужени Неђељко Совиљ, и оптужени Рајко Векић ослободе од оптужбе да су извршили кривично дело ближе описано у оптужници ратног злочина против цивилног становништва из члан 142 КЗ СФРЈ, тадашње. Да ли је пракса да предам и трошковник?

Председник већа: То можете и касније, боље да иде преко писанице, да се заведе.

Констатује се да је од стране браниоца Милана Камперелића достављена завршна реч, тако да један примерак ове завршне речи достављам и Тужилаштву на увид.

Окривљени Неђељко Совиљ, изволите, имате ли Ви нешто да кажете на крају? Прво, да ли прихватате завршну реч свога браниоца?

Оптужени Неђељко Совиљ: Придружујем се завршној речи браниоца.

Председник већа: Има ли још нешто да се дода?

Окривљени Неђељко Совиљ: Немам ништа.

Председник већа: Добро, захваљујем се. Рајко Векић, изволите.

Оптужени Рајко Векић: Немам ништа да додам. Исто прихватам одбрану.

Председник већа: Све оно што је рекао Ваш бранилац?

Оптужени Рајко Векић: Да, да.

Председник већа: Немате ништа да додате? Добро, захваљујем се. Седите. Имамо проблем, почињу годишњи одмори, да би одредили термин. Гледамо само термин.

Пошто више нико ништа нема да изјави, **објављујем да је главни претрес завршен.**

Веће ће се повући на већање и гласање.

Одлука ће бити саопштена дана **19.јула 2016. године, у 08,30 часова**, у судници број 1.

Јесте мало дужи период, али морамо због других обавеза исто, и суђења која имамо у међувремену. Значи, 19.јула, у 08,30 часова, судница 1, објављивање пресуде.

Завршено у 16,07 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА